

ארבעים יום וארבעים לילה Forty Days and Forty Nights

(1) דברים ט:א-יא

(א) שָׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶת־הָעֵבֶר עַבְדְּ הַיּוֹם אֶת־הַיְהוָה לִבָּא לְרִשְׁתָּהּ גוֹיִם גְּדוֹלִים וְעַצְמִים מִמֶּנּוּ עַרְסִים גְּדוֹלֹת וּבְעִזָּת בְּשָׁמַיִם: (ב) עַם־גְּדוֹל וְרַם בְּנֵי עַנְקִים אֲשֶׁר אֶתֶּה יְדַעַת וְאֶתֶּה שָׁמַעַת מִי יִתְיַצֵּב לִפְנֵי בְנֵי עַנְקִים: (ג) וַיִּדְעַת הַיּוֹם כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ הוּא־הָעֵבֶר לִפְנֵיךָ אִישׁ אֶכְלָה הוּא יִשְׁמִידֶם וְהוּא יִכְנִיעֶם לִפְנֵיךָ וְהוֹרֶשְׁתֶּם וְהִאֲבֹדְתֶם מִהָרַךְ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה' לְךָ: (ד) אֶל־תֵּאמֶר בְּלִבְבְּךָ בְּהִרְףֵהוּ ה' אֱלֹהֶיךָ אֲתָם מִלִּפְנֵיךָ לֹא־מֵד בְּעִדְקֹתַי יִבְיֹאֲנִי ה' לְרִשְׁתָּהּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבְרִשְׁעַת הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה ה' מוֹרִישָׁם מִפְּנֵיךָ: (ה) לֹא בְּעִדְקֹתֶיךָ וּבִישָׁר לִבְבְּךָ אֶתֶּה כֹּא לְרִשְׁתָּהּ אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן כִּי בְרִשְׁעֹתוֹ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה ה' אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפְּנֵיךָ וְלִמְעַן הַקִּים אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר נִשְׁבַּע ה' לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב: (ו) וַיִּדְעַתְּ כִּי לֹא בְּעִדְקֹתֶיךָ ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ כִּי עַם־קָשֶׁה־עֶרְףְךָ אֶתֶּה: (ז) זָכַר אֶל־תְּשֻׁכַת אֶת־אֲשֶׁר־הִקְצַפְתָּ אֶת־ה' אֱלֹהֶיךָ בְּמִדְבַר לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר־יִצְאָתוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בְּאֵכֶם עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה מִמִּרְיֵם הַיִּיתֶם עַם־ה': (ח) וּבַחֲרָב הִקְצַפְתֶּם אֶת־ה' וַיִּתְאַנֶּף ה' בְּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: (ט) בְּעַלְתֵי הַהָרָה לָקַחְתָּ רִחוֹת הָאֲבֹנִים לְרִחוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַתְתָּ ה' עִמָּכֶם וְאִשָּׁב בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אֶכְלָתִי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי: (י) וַיִּתֵּן ה' אֱלֹהֵי אֲתִישְׁנוּ רִחוֹת הָאֲבֹנִים לְרִחוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר־כָּרַתְתָּ ה' עִמָּכֶם וְאִשָּׁב וְעַלִּיהֶם כָּכָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' עִמָּכֶם בְּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בַּיּוֹם הַהוּא: (יא) וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה נָתַן ה' אֱלֹהֵי אֲתִישְׁנוּ רִחוֹת הָאֲבֹנִים לְרִחוֹת הַבְּרִית: (יב) וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהֵי קוֹם רַד מִהָר מִזֶּה כִּי שַׁחַת עִמָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם סָרוּ מִהָר מִן־הַיְהוָה אֲשֶׁר צִוִּיתֶם עֲשׂוּ לָהֶם מַסְכָּה: (יג) וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהֵי לֹא־אֶמְרָה רִאִיתִי אֶת־הָעַם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם־קָשֶׁה־עֶרְףְךָ הוּא: (יד) הֲרַף מִמֶּנִּי וְאִשְׁמִידֶם וְאִמְחָה אֶת־שִׁמְם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי־עַצוֹם וְרַב מִמֶּנּוּ: (טו) וְאַפְּן וְאֶרֶד מִן־הָהָר וְהָהָר בְּעֵר בָּאֵשׁ וְיִבְנֵנו לְרִחוֹת הַבְּרִית עַל־שִׁמְנוּ: (טז) וְאֶרֶא וְהִנֵּה חֲטָאתֶם לַה' אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֶל מַסְכָּה סָרְתֶם מִהָר מִן־הַיְהוָה אֲשֶׁר־צִוָּה ה' אֶתְכֶם: (יז) וְאַתֶּם־בְּלִבְנֵי הַיְהוָה הַיְהוָה לִבְנֵי הַיְהוָה: (יח) וְאַתֶּם־לִפְנֵי ה' כְּרֹאשׁוֹנָה אַרְבָּעִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אֶכְלָתִי וּמַיִם לֹא שָׁתִיתִי עַל־כֹּל־חֲטָאתְכֶם אֲשֶׁר חֲטָאתֶם לַעֲשׂוֹת הַרַע בְּעֵינֵי ה' לְהַכְעִיסוֹ: (יט) כִּי יִגְדַּתִּי מִפְּנֵי הָאָרֶץ וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קִצַּף ה' עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וַיִּשְׁמַע ה' אֱלֹהֵי גַם בְּפַעַם הַהוּא: (כ) וּבְאַהֲרֹן הַתְּאַנֵּף ה' מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וְאַתֶּפְלֵל גַּם־בְּעַד אַהֲרֹן בְּעַת הַהוּא: (כא) וְאַתֶּם־חֲטָאתֶם אֲשֶׁר־עֲשִׂיתֶם אֶת־הָעֵגֶל לְקַחְתִּי וְאֲשַׁרְךָ אֶתּוֹ בָּאֵשׁ וְאַכַּת אֶתּוֹ טַחֲוֹן הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר־דַּק לַעֲפָר וְאִשְׁלַךְ אֶת־עֲפָרוֹ אֶל־הַנַּחַל הַיַּרְדֵּן מִן־הָהָר: (כב) וּבַתְּבַעֲרָה וּבַמַּסָּפָה וּבַקְּבֻרֹת הַתְּאוּהָ מִקְצַפִּים הִיִּיתֶם אֶת־ה': (כג) וּבִשְׁלַח ה' אֶתְכֶם מִקְדָּשׁ בְּרַנֵּעַ לֹא־מֵד עַל־וְרִשׁוֹ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם וּתְמַרְוּ אֶת־פִּי ה' אֱלֹהֵיכֶם וְלֹא הֶאֱמַנְתֶּם לוֹ וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי: (כד) מִמִּרְיֵם הַיִּיתֶם עַם־ה' מִיּוֹם דַּעַתִּי אֶתְכֶם: (כה) וְאַתֶּם־לִפְנֵי ה' אֶת אַרְבָּעִים יוֹם וְאַתֶּם־אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה אֲשֶׁר הִתְנַפְּלִיתִי כִּי־אָמַר ה' לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: (כו) וְאַתֶּם־לִפְנֵי ה' אֱלֹהֵי־תַשַּׁחַת עִמָּךְ וְנַחַלְתֶּךָ אֲשֶׁר פָּדִיתִי בְּגֹדְלֶךָ אֲשֶׁר־הוֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה: (כז) זָכַר לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב אֶל־תִּפְּזֵן אֶל־קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה וְאַל־דַּשְׁעוּ וְאַל־חֲטָאתוּ: (כח) פֶּן־יֹאמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנוּ מִמִּצְרַיִם מִשֶּׁם מִבְּלִי יָכַלְתָּ ה' לְהַבְיֹאֵם אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־דִּבֶּר לָהֶם וּמִשְׁנָאתוֹ אוֹתָם הוֹצֵאתָם לְהַמַּתֵּם בְּמִדְבַר: (כט) וְהֵם עִמָּךְ וְנַחַלְתֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכַחַךְ הַגְּדֹל וּבְזֹרְעֶךָ הַנְּטוּיָה: (א) בְּעַת הַהוּא אָמַר ה' אֱלֹהֵי פֶסֶל־לֶךְ שְׁנֵי־רִחוֹת אֲבֹנִים כְּרֹאשׁוֹנִים וְעַל־הָהָר וְעַל־הָהָר וְעִשִׂיתִי לְךָ אֶרֶץ עֵץ: (ב) וְאַתֶּם־עַל־הַיְהוָה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַיְהוָה הַרְאֵתֶם אֲשֶׁר שִׁכַּרְתֶּם וְשָׁמַתֶם בְּאֶרֶץ: (ג) וְאַעֲשֶׂה אֶרֶץ עֵצִי שְׁטִיִּים וְאַפְסֵל שְׁנֵי־רִחוֹת אֲבֹנִים כְּרֹאשׁוֹנִים וְאַעֲלֵה הָהָרָה וְיִבְנֵנו לְרִחוֹת הַבְּרִית: (ד) וְאַתֶּם־עַל־הַיְהוָה כַּמְכַתֵּב הַרְאֵשׁוֹן אֶת עֲשֵׁרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' אֱלֹהֵיכֶם בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּתְּנֶם ה' אֱלֹהֵי: (ה) וְאַפְּן וְאֶרֶד מִן־הָהָר וְאִשָּׁב אֶת־הַיְהוָה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי וַיְהִי שֵׁם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי ה': (ו) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִסְעוּ מִבְּאֵרֶת בְּנֵי־עֲקֹן מוֹסְרָה שֵׁם מַת אַהֲרֹן וַיִּקְבֹּר שֵׁם וַיִּכְתֹּן אֶלְעָזָר בְּנֵי תַחְתָּיו: (ז) מִשָּׁם נִסְעוּ הַגְּדָגָה וּמִן־הַגְּדָגָה יִטְבַּחְתָּה אֶרֶץ נַחְלֵי מַיִם: (ח) בְּעַת הַהוּא הִבְדִּיל ה' אֶת־שִׁבְטֵי הַלְוִי לְשֵׁאת אֶת־אֶרֶץ בְּרִית־ה' לְעַמּוֹד לִפְנֵי ה' לְשִׁרְתוֹ וּלְבָרֵךְ בְּשִׁמּוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה: (ט) עַל־כֵּן לֹא־הָיָה לְלוֹי חֶלֶק וְנַחֲלָה עִם־אֲחָיו ה' הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה' אֱלֹהֵיךָ לוֹ: (י) וְאַנְכִּי עֲמַדְתִּי בְּהָר כִּי־מִים הִרְאֵשׁוּ אֶתְכֶם יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה וַיִּשְׁמַע ה' אֱלֹהֵי גַם בְּפַעַם הַהוּא לֹא־אָבָה ה' הַשְּׁחִיתֶךָ: (יא) וַיֹּאמֶר ה' אֱלֹהֵי קוֹם לְךָ לְמַסַּע לִפְנֵי הָעַם וַיָּבֵאוּ וַיִּירְשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָם לָתֵת לָהֶם:

Observations:

- 1) Aharon's role is almost completely absent in the retelling – but Moshe recalls that Aharon was, along with everyone else , destined to be killed for his involvement
- 2) Before presenting his prayer/argument to spare **עם ישראל** (and, presumably **אהרן**), Moshe adds the rebellious actions at **מסה** and **תבערה**, and **קברות התאוה** – these are out of order but all belong to the first generation.
- 3) In these cases, the sequence of the text implies that **משה** prayed to spare **עם ישראל** for 40 days and 40 nights – each time.
- 4) In this retelling, the “forty-days-forty nights” motif” is far more pronounced than in the narrative
- 5) In this retelling, the Divine imprint of the tablets is downplayed, relative to the narrative
- 6) Yet, the tablets are mentioned 10 times, as opposed to the relatively infrequent mentions in the narrative
- 7) What does “40 days and 40 nights” mean?

(2) שמות כד, יז-יח

(יז) ומראה כבוד ה' באש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל:

(יח) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל-ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה:

(3) שמות לד, כז-כט

(כז) ויאמר ה' אל-משה פתב-לך את-הדברים האלה פי על-פיו הדברים האלה פתתי אתך ברית ואת-ישראל:

(כח) ויהי-שם עס-ה' ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה וכתב על-הלוח את דברי הברית עשרת הדברים:

(כט) ויהי ברדת משה מהר סיני וסני לחת הנגדה בנר-משה ברדתו מן-ההר ומשה לא-ידע כי קרן עור פגיו בדברו אתו:

4 שמות לא:יח-לב:לה

(יח) ויתן אל-משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני **כפי לוח העדות בידו לוחות כתובים באבנים אלהים:** (א) וירא העם כי-בשש משה לרדת מן-ההר ויקהל העם על-אהרן ויאמרו אליו קומו עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי-זהו משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה-היה לו: (ב) ויאמר אלהם **אהרן** פקדו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי: (ג) ויתפרקו כל-העם את-נזמי הזהב אשר באזניהם וביאו אל-אהרן: (ד) ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלונך מארץ מצרים: (ה) וירא **אהרן** ויבן מזבח לפניו ויקרא **אהרן** ויאמר חג לה' מחר: (ו) וישפיתו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק:

(ז) וידבר ה' אל-משה לך-רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: (ח) סרו מהר מן-ההרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו-לו ויזבחו-לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלונך מארץ מצרים: (ט) ויאמר ה' אל-משה ראיתי את-העם הזה והנה עסק-שה-ערוף הוא: (י) ועתה הניחה לי ויחר-אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: (יא) ויחל משה את-פני ה' אלהיו ויאמר למה ה' יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: (יב) למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על-הרעה לעמך: (יג) זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את- זרעכם ככוכבי השמים וכל-הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: (יד) וינחם ה' על-הרעה אשר דבר לעשות לעמו:

(טו) ויפן וירד משה מן-ההר **ושני לוחות העדות בידו לוחות כתובים כשני עבריהם כשה יונה הם כתובים:** (טז) **והלוחות מעשה אלהים** **הנה והמכתב ככתב אלהים הוא הרוחות על-הרוחות:** (יז) וישמע יהושע את-קול העם ברעה ויאמר אל-משה קול מלחמה במחנה: (יח) ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: (יט) ויהי כאשר קרב אל-המחנה וירא את-העגל ומהלך ויחר-אף משה **וישך בידו מצדו את- הלוחות וישבר אותם תחת רגליו:** (כ) ויקח את-העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר-דק ויזר על-פני המים וישק את-בני ישראל: (כא) ויאמר משה אל-אהרן לך העם הזה כיהבאת עליו חטאה גדלה: (כב) ויאמר **אהרן** אל-יחר אף אדני אתה ידעת את-העם כי ברע הוא: (כג) ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי-זהו משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה-היה לו: (כד) ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו-לי ואשליכהו באש ויצא העגל הזה: (כה) וירא משה את-העם כי פרע הוא כי-פרעה **אהרן** לשמצה בקמיהם: (כו) ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי לה' אלי ויאספו אליו כל-בני לוי: (כז) ויאמר להם כה-אמר ה' אלהי ישראל שימו איש-חרבו על-ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש-את-אחיו ואיש את-דעהו ואיש את-קרבו: (כח) ויעשו בני-לוי כדבר משה ויפל מן-העם ביום ההוא כשלושת אלפי איש: (כט) ויאמר משה מלאו ידכם היום לה' כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: (ל) ויהי ממחרת ויאמר משה אל-העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל-ה' אולי אכפרה בעד חטאתכם: (לא) וישב משה אל-ה' ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: (לב) ועתה אסת-שא חטאתם ואס-אין מחני נא מספרך אשר כתבת: (לג) ויאמר ה' אל-משה מי אשר חטא-לי אמחננו מספרי: (לד) ועתה לך נחה את-העם אל אשר-דפרת לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: (לה) ויגף ה' את-העם על אשר עשו את-העגל אשר עשה **אהרן:**

(5) בראשית ז, ד

כִּי לַיָּמִים עוֹד שְׁבַע־אֲנָכִי מִמֵּטִיד עַל־הָאָרֶץ אַרְבַּע־יָמִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה וּמִזֹּהִיתִי אֶת־כָּל־הַיְקוּם אֲשֶׁר עִשִּׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה:

(6) בראשית ז, יב

וַיְהִי הַגֶּשֶׁם עַל־הָאָרֶץ אַרְבַּע־יָמִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה:

(7) בראשית ז, יז

וַיְהִי הַמַּבּוּל אַרְבַּע־יָמִים יוֹם עַל־הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתְּבֹהַ וַתָּרֵם מֵעַל הָאָרֶץ:

(8) בראשית ח, ו

וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבַּע־יָמִים יוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן הַתְּבֹהַ אֲשֶׁר עָשָׂה:

(9) במדבר יג, כה

וַיָּשׁוּבוּ מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבַּע־יָמִים יוֹם:

(10) במדבר יד, לד

בְּמִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר־תִּרְתָּם אֶת־הָאָרֶץ אַרְבַּע־יָמִים יוֹם לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה תִּשְׂאוּ אֶת־עֹנְתֵיכֶם אַרְבַּע־יָמִים שָׁנָה וַיִּדְעַתֶּם אֶת־תְּנוּאַתִּי:

(11) שמ"א יז, טז

וַיִּגַּשׁ הַפְּלִשְׁתִּי הַשָּׁבָן וְהָעֶרֶב וַיִּתְיַצֵּב אַרְבַּע־יָמִים יוֹם:

(12) מ"א יט, ח

וַיִּקָּם וַיֹּאכַל וַיִּשְׂתֶּה וַיֵּלֶךְ בְּכַחוֹ הָאֲכִילָה הַהִיא אַרְבַּע־יָמִים יוֹם וָאַרְבָּעִים לַיְלָה עַד הַר הָאֱלֹהִים חֲרֹב:

(13) יחזקאל ד, ד-ו

(ד) וְאֵתָה שָׁכַב עַל־צִדְךָ הַשְּׂמָאלִי וְשָׁמַתְּ אֶת־עֵוֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל עָלָיו מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו תִּשְׂא אֶת־עֹנָם: (ה) וְאֲנִי נֹתַתִּי לְךָ אֶת־שְׁנֵי עֹנָם לְמִסְפַּר יָמִים שְׁלֹש־מֵאוֹת וְתִשְׁעִים יוֹם וְנִשְׂאָתָּ עֵוֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל: (ו) וְכִלִּיתָ אֶת־אֵלֶּה וְשָׁכַבְתָּ עַל־צִדְךָ הַיְמָנִי שְׁנֵי וְנִשְׂאָתָּ אֶת־עֵוֹן בֵּית־יְהוּדָה אַרְבַּע־יָמִים יוֹם לַשָּׁנָה יוֹם לַשָּׁנָה נֹתַתִּיו לְךָ:

(14) יונה ג, ד

וַיַּחַל יוֹנָה לְבֹא לְבֹא בְעִיר מַהֲלַךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבַּע־יָמִים יוֹם וְנִינְוָה נִהְפָּכֶת: